

SZAKÁCS ESZTER

A kert

*Földön múmiacsecsemőként
kucorodik össze a
vakondtúrás sara.*

*Kinyújtott karral
áll a lucfenyő,
mintha valamit eléd tartana.*

*Üveggolyó-csíkos
házaikat mind
szanaszét hagyták a csigák.*

*Hatalmas lábnyom
csapadékvíze ejt
csapdába egy trilobitát.*

*Dongó törpelefántot víz repülni.
Gyíkmadár
tanítja járni a rózsát.*

*Tűztövis árnyékából
néznek várakozón
még-nem-volt, nevesincs állatok rád.*

*Lépj a kertbe, melyet eddig
csak réseken át láttál,
fal túloldalán állva.*

*A zárnyelv mögötted
türelmesen helyére kattant,
mint kirakós játék
utolsó darabkája.*

Farkasisten

*Villamos kisülések borzolják
felhő-farkasok szőrét.
Mint adás előtt, kivilágosodik
a forró képernyő-ég.*

*Igére vagy üvöltésre nyílik ma szád?
Mindegy. Eléd bukok.
Fejem fölött felszikkáznak
szemfogaid, a csillagok.*

Nyúlisen

*Sűrűsödik az ég.
Ablakból a templomkertet nézem.
Sírkövön egy nyúl
áll hátsó lábán, arccal a szélben.*

*Bazaltszürke tömb.
Doboló, druida kockaisten.
És ez a surrogó zaj.
Mint filmszakadás előtt a filmen.*